

ter i Bevægelse for at faa dette Forslag frem. Jeg maa nu sige, at det jo er underligt, at et Forslag af saa stor finansiel Rækkevidde kommer nu lige til tredje Behandling; det vilde være bedre, om saadanne Forslag kom frem ved Finanslovens første Behandling. Vi se ogsaa, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har henvendt sig til Indenrigsministeren i denne Sag og faaet Indenrigsministeren til at udstede en Slags Trangsattest for Sæby Kommune, saa vi faa at vide, hvor daarligt Sæby Kommune sidder i det. Men en saadan Trangsattest som den, der her er præsteret for Sæby Kommunes Vedkommende, kunde sikkert præsteres for de fleste af de danske Købstæder; den høje Skatteprocent, her henvises til, er en Skatteprocent, de have andre Steder ogsaa. Men jeg antager, at foruden at man i saadanne Tilfælde henvender sig til Indenrigsministeren, er det vel Skik indenfor selve Ministeriet, at man ogsaa henvender sig til Finansministeren; i et Anliggende som dette, hvor det drejer sig om en saa stor Bevilling som denne, nemlig 172,500 Kr., kan jeg neppe tro, at det sker, uden at der fra den paagældende Ministers Side sker Henvendelse til Finansministeren; og det har sikkert ikke været let for den højtærede Minister at faa sin Kollega, Finansministeren, overtalt. Vi vide, hvorledes Finansministeren vaager over Statskassen og passer paa, at Pengene ikke komme ud i for rigeligt Maal, og særlig naar der er Tale om som her at komme ind paa noget helt nyt. Ellers er det saaledes, at vi kun give Halvdelen af Udgifterne, men her er det noget helt nyt, vi skulle ind paa: at betale $\frac{3}{4}$ til Sæby Havn. Jeg tænker altsaa, at den højtærede Finansminister har sat sig imod dette, saa længe han har kunnet, men at han saa er bleven overbevist af Ministeren for offentlige Arbejder.

Vi fra vor Side kunne ikke gaa med hertil, vi kunne ikke gaa med til at danne en saadan Undtagelsestilstand for Sæby; hvor meget vi end holde af denne smukke lille By Sæby, synes jeg ikke, vi kunne lave en saadan ny Regel for Sæby og yde et Tilskud af $\frac{3}{4}$. Vi se, at ved Siden af staar en hel Række andre lignende Bevillinger til Havne, saaledes til en Havn ved Rødby, ved Syltholm og en ved Strandby samt en Anlægsbro ved Langø, men alle Steder er det kun Halvdelen, der ydes fra Statens Side, medens Resten skal tilskydes fra anden Side. Af disse Grunde have vi ikke kunnet gaa med til det stillede Forslag, men have stillet et

Underændringsforslag, hvorefter Sæby kommer ind under den almindelige Regel, at Staten betaler Halvdelen, og Resten tilskydes fra anden Side.

Til Slutning skal jeg blot gøre et Par Bemærkninger vedrørende et Ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokraterne, og som gaar ud paa at indlægge Vandledninger nede i Stationsbyen Gedser, saaledes at Statsbanefunktionærerne kunne faa let Adgang til at forsyne sig med Drikkevand. Forholdene nede ved Gedser ere saadanne, at man paa Stedet slet ikke kan forskaffe sig Drikkevand; Vandet der paa Stedet er meget daarligt, ja ubrugeligt som Drikkevand, og Drikkevandet maa derfor hentes 1 Mil Vej oppe i Landet, og Statsbanerne have saa lagt en Vandledning ned til Gedser. Men der klages over, at der paa denne Vandledning kun er to Taphaner, saaledes at Husmødrene kunne faa en Afstand af indtil 800 Fod for at hente Vand. Til de overordnede Funktionærer har man lagt Vand ind i selve Husene, saaledes at deres Husmødre let nok kunne faa Adgang til Vand; men de underordnede Funktionærer ere henviste til at tappe af kun to Haner i Byen, og derved faa de en lang Afstand at hente Vandet. Det forekommer mig, at det er Statens Pligt at sørge for, at Funktionærerne kunne faa nem Adgang til rigeligt og godt Drikkevand. Naar Staten kommanderer sine Folk hen paa saadanne Steder, hvor der ikke findes Drikkevand, synes jeg, det er Statens Pligt at sørge for, at dette kan forskaffes. Vi have derfor stillet dette lille Ændringsforslag; jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa det, da jeg antager, at Stedets ærede Repræsentant nærmere vil motivere Forslaget.

Frederiksen: Under Finanslovens første Behandling udtalte jeg, at der paa den 10 Mil lange Kyststrækning nede fra Nakskov Fjord og om til Gedser ikke er noget Sted, hvor de Sejlere, som skulle passere Østersøen, kunne søge Ly i haardt Vejr, og Følgen heraf har da ogsaa været en almindelig Klage fra Sømands Side, fordi det medførte, at der indtræffer ikke saa ganske faa Strandinge, for ikke at sige Forlis paa denne Kyststrækning. Endvidere gjorde jeg opmærksom paa, at det var ret uheldigt, at man heller ikke paa den Egn havde en Havn, der kunde benyttes som Fiskerihavn, da der er Betingelser for et stort Silde- og Rødspættefiskeri. Forholdene have i de sidste Aaringer udviklet sig saaledes dernede, at der